

PRATS I CAMPS

“Les caixes rurals no han necessitat ajudes públiques”

Rafael Carrau (València, 1962) és sots-director de Cajas Rurales del Mediterráneo, l'entitat que acaba de fusionar-se amb Cajamar per a formar el grup cooperatiu més important de l'estat espanyol.

A mitjan desembre passat va fer un pas important: d'una banda, Ruralcaixa, capçalera del Cajas Rurales del Mediterráneo (CRM) va autoritzar la fusió amb Cajamar (d'Almeria), operació que donarà com a resultat el naixement de Cajas Rurales Unidas (CRU); d'una altra banda, les catorze rurals locals que s'aixopluguen a CRM van signar un sistema institucional del protecció (SIP) amb el Grupo Cooperativo Cajamar, operació que dona lloc al naixement del Grupo Cooperativo Cajas Rurales Unidas. La seu de l'entitat resultant serà a Almeria. Això hi dilueix el pes dels valencians?

—No, en absolut. La nova entitat tindrà els serveis centrals entre València, Almeria i Madrid. Potser la impressió inicial és que es perd protagonisme, però CRU té 20 consellers, dels quals 7 són valencians, 7 són andalusos i els

altres 6 són de diverses parts d'Espanya. Per tant, hi ha un protagonisme compartit. De fet, és a la Comunitat Valenciana que hi haurà la majoria d'oficines de CRU. Si s'analitzen els estatuts de la nova entitat, es veu com es manté una entitat purament cooperativa en la qual la representació del soci es fa evident a través d'assemblees territorials per persones i oficines. Així doncs, si de cada 10 oficines hi ha un representant per a l'assemblea general, tindrem que a l'assemblea general de CRU, la Comunitat Valenciana hi tindrà un pes especial. Els interessos valencians en cap cas no hi quedaran diluïts.

—Però on serà la seu social i la seu operativa?

—La seu social serà a Almeria, i l'operativa anirà repartida.

—Bancaixa també parlava d'equilibri de poders quan es va unir a Caja Madrid, i ara tothom abomina

aquella fusió perquè ha quedat clar que qui mana és Madrid. No teniu por que us passe igual?

—No, perquè aquí parlem de cooperatives. En el cas de les caixes d'estalvis, s'han fet bancs, en els quals el pes de la decisió és purament del capital. En el nostre cas, es tracta de cooperatives on el pes de la decisió està en el soci cooperatiu, que continuarà essent present en la nova entitat. L'entitat resultant és una cooperativa on el soci serà representat.

—Si Ruralcaixa perd la personalitat jurídica a favor de CRU i, a més, té la seu social —i per tant el centre de decisions— a 450 quilòmetres, com pensa mantindre l'arrelament al territori, que està en la base de les entitats cooperatives?

—La seu de grup cooperatiu per a coordinar els serveis de les caixes valencianes serà a València. A banda, el plante-

jament que s'ha fet és el mateix que s'ha seguit en casos com el Crèdit Agricole o el Rabobank holandès. L'arrelament al territori és un principi fonamental.

—Tal com s'ha dissenyat ara l'operació, tot indica que les quinze rurals que fins ara formaven CRM, acabaran aixoplugant-se en Cajas Rurales Unidas, amb seu a Almeria, no?

—No ha de ser necessàriament així. I, siga com siga, no es perdrà el caràcter cooperatiu d'aquestes entitats. Només cal veure l'exemple del Crèdit Agricole. Es tracta d'una central bancària que actua com a capçalera i aixopluga 2.000 caixes locals sòcies. Com al Crèdit Agricole, ací tindrem un grup cooperatiu on les caixes locals mantindran la personalitat pròpia, perquè és això precisament que ha permès que avui siga al País Valencià on més pes tenen les rurals. Als pobles on som, ningú no competeix amb nosaltres en vinculació amb el territori.

—A l'octubre, Ruralcaixa va mirar de capitanejar una unió amb el Grupo Caja Rural, on hi ha una setantena de rurals, però ningú no la va seguir. No fou un fracàs?

—No podem veure-ho com un fracàs, vam intentar-ho però no ens van seguir. En la mesura que després hem dut endavant un projecte que és líder a tot Espanya, crec que podem estar-ne satisfets. CRU té el 50% del volum de negoci del cooperativisme de crèdit a Espanya. Fou un intent que ha quedat en el camí i que en qualsevol moment podria reactivar-se per a aglutinar tot el cooperativisme.

—Però no és un fracàs que, si el País Valencià és la comunitat autònoma on hi ha més caixes rurals, siga un grup andalús que acabe encapçalant el grup cooperatiu més gran de l'estat?

—Torne al principi: jo crec que ens equivoquem si pensem que Cajamar capitaneja aquest projecte. S'ha fet una fusió molt distinta de les altres. Cajamar, abans d'aquest projecte, havia absorbit Caja Rural del Duero i Caixa Rural de les Balears. En el cas que ara ens ocupa no es tracta d'una absorció, sinó d'una fusió en què es crea una nova entitat, la qual cosa, des del punt de vista jurídic, ja manifesta una diferència important: la nova entitat integra les dues caixes.

El fet que avui per avui Cajamar siga més gran fa tenir eixa impressió. Si la seua social és a Almeria és perquè el volum de negoci de Cajamar és més important. Però el repartiment de poder, com he dit, és equilibrat.

—Per què Caja Rural Almeria va aconseguir d'absorbir les caixes de Màlaga, Duero, les Balears i Caja-Campo, i Ruralcaixa no?

—Ruralcaixa va fer un cosa pareguda, però a un ritme diferent. Temps endarrere, teníem Caixa Rural València, Credicoop, Caixa Rural d'Alacant i Caixa Rural d'Elx. I Ruralcaixa és el resultat de la fusió de totes. Després es va plantejar l'opció de l'absorció de caixes rurals locals, però aleshores l'opció d'aquestes va ser de mantindre-se'n al marge. Jo crec que això va ser un encert.

—Per què?

—Gràcies a haver resistit les caixes locals avui podem crear un grup cooperatiu a l'estil dels grups europeus que tenen una forta presència local. La nova entitat garanteix la màxima connexió amb el territori.

—Els socis, doncs, poden estar tranquils?

—La seua caixa continuarà existint, sense cap dubte; en coneixeran el president, que sabrà els seus problemes, les seues necessitats.

—Una de les màximes de les caixes rurals ha estat la prudència. Això contrasta amb el fet que CRM registre una morositat de vora el 13% (12,6%). Ha seguit una política de riscos incorrecta?

—Som al País Valencià i si analitzeu la morositat de qualsevol entitat en aquest àmbit territorial, resulta que és molt pareguda o superior a la de CRM. De manera que les nostres ràtios de morositat són dins aquest context. Això és perquè el negoci immobiliari s'ha estès i s'ha generat més morositat. A banda, nosaltres no dissimulem: la nostra fortalesa ens donava l'oportunitat de portar tota la morositat contra resultats perquè tenim prou recursos propis. La prova de tot és que, al contrari que uns altres, no hem necessitat ajudes públiques de cap mena.

—Hi ha qui diu que també us heu deixat meravellar per la cultura del totxo?

—Crec que eixa crítica és injusta. L'exposició al sector immobiliari que hi ha hagut ha estat mínima i ara per ara no tenim projectes immobiliaris futurs que resulten preocupants. No ens hem deixat arrossegar per eixa temptació.

—Les caixes rurals han estat criticades per la falta de visió estratègica i la falta de professionalització. Creieu que són crítiques justificades?

—Eixes crítiques no tenen sentit. Si no haguérem estat professionals, avui ens trobaríem en una situació precària com la que han viscut les caixes.

—Quina vigència tenen les caixes rurals en un context en què el mercat reclama cada volta bancs de mida més gran i més professionalitzats?

—El nostre model té una gran vigència. Només cal veure el Crèdit Agricole, un exemple de cooperativisme: es tracta d'una de les entitats financeres més grans d'Europa. Té 2.000 caixes locals, que alhora es troben unides en caixes regionals i aquestes són sòcies de Crèdit Agricole com a capçalera. Eixa piràmide cooperativa és una de les entitats que han resistit millor la crisi. No crec que siga casualitat que els estats que gestionen més bé la crisi siguen Alemanya, França i Holanda, tres països on hi ha una plena capitalitat per part de les cooperatives de crèdit, que són les que garanteixen el flux del crèdit.

—Si el model és el Crèdit Agricole, la creació de CRU és només un primer pas per a una integració de més ampli abast? Hi ha més fusions o aliances en l'horitzó?

—CRU resta oberta a integrar qualsevol caixa rural que tinga la voluntat d'entrar-hi. De fet, tenim converses amb més caixes per a integrar-les i ampliar-nos.

—Amb quines?

—Cal respectar la privadesa d'aquestes converses.

—Com us imagineu el panorama de les caixes rurals d'ací a deu anys?

—Jo pense que, a tot estirar, en el conjunt d'Espanya tindrem dos grups cooperatius, no un, perquè amb el temps es generen problemes de caràcter personal que impedeixen que hi haja un únic grup. Un dels grups serà CRU. L'altre encara està per definir.

Violeta Tena